

Periòdic científic, literari i amè

Portantveu de la infantesa i de la joventut de Catalunya

Director: August Vergel i Tèllez

Preus de
subscripció:

Malgrat i Barcelona:
12 números : 2'50

Altres poblacions:
12 números : 3 ptes.

Número solt: 25 cts.

Redacció i

Administració:

BELL AIRE, 40

Any II

Malgrat, gener de 1934

Núm. 3

Pedagògica

Joguines

Oi que ets feliç, petit amic meu, firat per terra, i jugant hores i hores, amb les teves joguines?

Han portat els Reis coses a tothom, i a tu i a tots els infants especialment, perquè sou llurs millors amics.

Els Reis, els Reis...

De tot porten els Reis. Pilotes, nines, trens, cavalls, llibres, soldats, «meccanos», bicicletes...

I tant com m'agrada veure't enfeinat, jugant dintre la teva cambreta, plena de vida, d'éssers petits i de coses, amb aquell cavall que et va comprar la tieta, amb aquella pilota que et va dur el papa, amb aquella nina que van portar-te els Reis!...

I si jugues amb la teva germaneta, o amb els teus amiguets, em plau molt sentir les vostres tendres rialles...

La rialla de tots els nens és més bonica que totes les joguines del món.

Jo escric i escric, faig números i més números, hores senceres també, preparant lliçons que donar-te, o estudiant els mitjans més eficaços d'arribar fins a tu i fondre la meva ànima amb la teva... i potser tu, mirant-me callat, observant-me curiós, pensaràs: —Quin entreteniment més ximple! Quines ganes de perdre temps!

Però, ai, fill meu!, que ja he oblidat l'art de joguinejar, com tu, amb nines que tanquen els ulls i que ploren, o amb cavalls de cartó.

Altrament, encara que jo vulgués endur-me les teves joguines, aquestes no voldrien pas deixar-te, i s'amagarien. T'estimen tant!

Els qui hem pujat ja el primer esglaó de la vida, trobem solament joguines cares, joguines que hem de comprar per força, i que molt sovint no ens agraden gens.

Tu de qualsevol coseta saps fer una joguina teva, tot content. Jo gasto el meu temps i les meves forces en coses que jamai podré posseir. Lluito, dies i dies, anys i anys, per tal de solcar el mar de la meva vida, en el meu fràgil esquif, i no penso que jo també estic jugant!...

Joguines, joguines...

Essers que et pertanyen, petit amic meu, i que frueixen de les teves carícies. Essers que tenen la mateixa ànima teva, que t'estimen, que t'acompanyen, que es deixen, amb resignació, igualment destruir que petonejar.

Essers únics que et guardaran tots els secrets de la teva vida candorosa d'infant.